

enige om dets Rigtighed. Derefter skulde der være Udgang for alle dem, der bleve inddragne under Digeinteressentstabet, til at gaa til Overlandvæsenkommissionen, men jeg forudsætter ogsaa her det heldigste Tilfælde, at der ikke sker nogen Appel fra nogen Side. Landvæsenkommissionen skulde nu bestemme, om der overhovedet burde dannes et offentligt Digeinteressentstabe, hvilke Digestrækninger der skulde henhøre derunder, og hvem der skulde bidrage til Afholdelsen af Udgifterne. Denne Forretning var saaledes efter den forelagte almindelige Digelov det tredje Stadium. Naar Landvæsenkommissionen nu havde afgjort disse Spørgsmaal, vilde det være bestemt, at et Digeinteressentstabe skulde dannes. Derefter skulde der skrives til Dannelsen af en Bestyrelse, hvilken Foranstaltning blev overdraget Amtsrådet og efter Forholdene vilde medtage nogen Tid, da den tillige vilde medføre, at der maatte foretages Valg med samtlige dertil hørende Forberedelser. Efterat Digebestyrelsen og navnlig den saakaldte Dige Kommission var dannet, skulde man først stride til at underlægge, i hvilket Forhold Eiendommene skulde yde Bidrag. Forslag i den Henseende skulde ligeledes ubetinget forelægges en Landvæsenkommission, idet de ikke kunde vinde Gylldighed blot ved almindelig Anerkendelse af de Vedkommende. Dette Stadium er saaledes det fjerde. — Vi ere da naaede til, at Digeinteressentstabet er dannet. Først, naar Digeinteressentstabet saaledes er dannet, reiser det Offentlige det Spørgsmaal, om de tilstedeværende Diger, for hvilke der er dannet et offentligt Digeinteressentstabe, afgive et tilstrækkeligt Værn, eller om de trænge til Forstærkning og da navnlig til Forhøjelse. Det er det femte Stadium i Fremgangsmaaden. — Hvorvidt der nu skal foretages en Forhøjelse og Forstærkning afhænger atter af Landvæsenkommissionen. Jeg sætter her atter det heldigste Tilfælde, at Landvæsenkommissionen kommer til det Resultat, at det maa ske, og derfor bestemmer dette. Først her ere vi naaede til det Punkt, at det er afgjort, at der skal finde en Forstærkning af Interessentstabets Diger Sted, og altsaa først paa dette Punkt kunde der være Tale om at reise Spørgsmaalet, hvorvidt Interessentstabet skulde udbrede Udgifterne alene, eller om der skulde søges Tilskud fra Statskassen eller dog fra en større Kred, navnlig Amtsråds Kredsen. Først paa dette Stadium kunde det komme frem, og nu henstiller jeg til Enhver, naar han mener, at dette Trin kunde være naaet, naar man altsaa kunde være naaet saa vidt, som det almindelige Digelovforslags §. 10 omtaler.

Det er altsaa, ligeoverfor en Betragtning af det almindelige Digelovforslags Regler, forunderende, at der i Motivernes til det specielle Digelovforslag kan siges om det almindelige Digelovforslag: „Ovis dette Forslag var blevet ophøiet til Lov i indeværende Samling, vilde der herved

have været Udgang for Regjeringen til at tilvebringe saadanne Digeaanlæg paa Falster og Lolland, som Stormfloden i November Maaned f. U. har vist at være nødvendige, og der vilde da ved Finansloven kunne være taget Bestemmelse om, hvorvidt og hvilket Tilskud Statskassen burde yde hertil.“ For mig er det ikke muligt at se, at man i de to Maaned, der ere hengaaede, siden det almindelige Digelovforslag blev forelagt, ikke blot skulde have kunnet føre det til Ende, men endvidere skulde kunne have gennemført hele den Procedure, som anvises i det almindelige Digelovforslag. Jeg tror simpelthen at kunne benegte Muligheden deraf. Naar jeg altsaa sætter mig paa det almindelige Digelovforslags Standpunkt og holder mig til den Fremgangsmaade, Regjeringen der har foreflaaet, saa er der ikke tabt Noget for de vandlidte Egne derved, at dette Lovforslag ikke har kunnet komme og sandsynligvis heller ikke vil komme til videre Behandling. Jeg maa selvfølgelig gaa ud fra — og det er ogsaa erkendt af Ministeren —, at denne videre Behandling ikke kunde foretages saa meget hurtig. Derfor skjønner jeg ikke rettere, end at der maa være opkommet andre Momenter, som nu gjøre det nødvendigt at storme det specielle Digelovforslag igjennem — jeg frygter ikke for at bruge dette Udtryk, thi det er anvendeligt efter den Situation, vi for Diebliffet befinde os i —, og ligesom jeg selvfølgelig overhovedet er imod en saa hurtig Behandling af store og vigtige Lovforslag i Slutningen af en Samling, saaledes maa jeg særlig være imod en saa hurtig Behandling af en Sag, der er af en saa alvorlig, vigtig og vanskelig Bestaendighed som Ordningen af Digevæsenet. Vel behandler det specielle Lovforslag kun visse enkelte Egne, men det kan jo ikke overses, at Grundsætningerne, efter hvilke man vil ordne Digevæsenet, netop her maa finde en alvorlig Drøftelse, og at hvad der her vedtages for disse enkelte Egne, maa have en afgjørende Betydning eller i alt Fald nogen Betydning for Ordningen af Digevæsenet i Almindelighed. Det foreliggende Lovforslag er ikke blot en Bevillingslov. Det bringer hele Anlægsskylden og den fremtidige Vedligeholdelse ind under bestemte Regler og under en meget summarisk Fremgangsmaade, og der kan efter mit Skjøn ikke være Tale om, at den almindelige Digelov, hvis den maatte blive behandlet i næste Samling, kunde finde Anvendelse paa de Digeaanlæg, for hvilke denne specielle Digelov skulde gjælde. Det siges vel i Motivernes Slutning, at det er en Selvfølge, at de i den almindelige Digelov foreslaaede Bestemmelser, naar denne er given, bør bringes til Anvendelse ogsaa paa disse Anlæg, men det vil ses, at efter Forslagets Indhold lader dette sig ikke gjøre, thi her er der jo givet Regler i de fleste Retninger, og da navnlig med Hensyn til Udredelsen af Udgifterne ved Anlaget samt Fordelingen af Udgifterne til Vedligeholdelse, Bestyrelse, Expropriationsregler osv. —